

net udnyttet af kommunerne og erhvervslivet i samvirke.

Der er jo indlagt bestemte begrænsninger i forhold til lov nr. 384. En begrænsning er, at kommunerne ikke kan have en større aktiekapital end 10 mio. kr. Der kan dispenseres i visse tilfælde fra ministerens side. Den anden begrænsning er, at der ikke må være tale om, at en kommune har dominerende indflydelse i et enkelt selskab.

Jeg mener, at det har været meget nyttigt at gennemføre denne lovgivning, og der er mange positive eksempler på det arbejde, der udføres. Folketingets Erhvervsudvalg er også omfattende orienteret om de konkrete aktiviteter, der køres under lov nr. 384.

Jeg er som sagt positivt indstillet over for, at dette lovgrundlag fortsætter. Jeg synes også, det er væsentligt at konstatere, i modsætning til det, der beskrives i bemærkningerne til lovforslaget, at der jo netop i tilfældet med EXSOS ikke har været kommunal deltagelse, men der har været tale om etablering af ganske mange fornuftige reelle selskabssamarbejder mellem den offentlige sektor, kommunerne, på den ene side og erhvervslivet på den anden side.

Jeg mener også, det er rigtigt at påstå her fra Folketingets talerstol, at hvis vi ser ud over Danmarkskortet, vil vi kunne se, at virksomheder oprettet efter lov nr. 384 bestemt ikke kan siges at være virksomheder, der kun er etableret af socialdemokratisk ledede kommuner. Det vil i høj grad blive synligt, at der er tale om virksomheder, der er etableret nok så meget med deltagelse af kommuner ledet af borgerlige borgmestre. Og derfor vil vi ofte kunne se, at jo længere vestpå, vi kommer, jo flere virksomheder får vi. Der er altså tale om en fornuftig pragmatisk tilgang til udnyttelsen af loven.

Derfor ser regeringen ingen grund til at ophæve hverken lov nr. 383 eller lov nr. 384.

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet kan på ingen måde støtte lovforslaget, der betyder, at kommuner og amter skal ophøre med at deltage i erhvervsudviklingsprojekter. Det strider mod al sund fornuft. Folketinget har igennem de sidste år arbejdet for en erhvervs politik baseret på brede rammebetingelser for erhvervslivet. Kommuner og amter er især efter afskaffelsen af egnsudviklingsloven fra 1990 blevet stadig mere centrale i udviklingen af lokale rammebetingelser for erhvervslivet. Det kan ikke nytte, at staten

tilvejebringer gode vilkår for det danske erhvervsliv, hvis disse ikke følges op lokalt. Tiderne er løbet fra den traditionelle egnsudviklingspolitik, hvor staten ud fra et lighedsprincip gik ind og begrænsede væksten i stærke regioner for at favorisere de svage.

I dag, hvor Danmark er udsat for en betydelig stærkere konkurrence i EU's indre marked, er vi nødt til at give alle landets kommuner og amter de bedst tænkelige muligheder for at tiltrække vækst og beskæftigelse i lokalområdet. I et grænseløst Europa udviskes de nationale konkurrencebetingelser til fordel for de lokale regioners Europa. Det betyder, at statens rolle ikke længere blot består i at udvikle de nationale konkurrencebetingelser og herefter fordele væksten internt i landet. Derimod består opgaven i at give de lokale myndigheder og erhvervsaktører mulighed for at udvikle de lokale styrkepositioner.

Erhvervsfremmelovene fra 1992 har i løbet af de sidste år vist sig at være fremragende rammer for kommunernes og amternes erhvervsudviklingsindsats. I dag har hovedparten af samtlige kommuner vedtaget et erhvervsudviklingsprogram, hvor man oftest sammen med de lokale virksomheder har analyseret lokalområdets styrker og svagheder med henblik på at udarbejde en erhvervsstrategi for området. Lovene har ligeledes medført oprettelse af en lang række erhvervsudviklingsselskaber, hvor kommuner og amter sammen med private forsøger at skabe og tiltrække vækst og udvikling til området.

Fremskridtspartiets forslag ville være en katastrofe, ikke mindst for de tyndt befolkede egne af landet, hvor kommunerne i dag gør en stor indsats for at tiltrække vækst og beskæftigelse til lokalområdet. Hvis det kommunale selvstyre skal have mening, må det være sådan, at kommunerne har mulighed for at påvirke såvel udgifter som indtægter i kommunerne.

Et andet aspekt ved sagen er, at kommuner og amter på en lang række områder besidder unikke kundskaber, der er opbygget gennem årtier. De kvalifikationer skal vi naturligvis udnytte bedst muligt, uanset om de befinder sig i offentligt eller privat regi. Et effektivt middel i den forbindelse er f.eks. erhvervsudviklingskontrakter, hvor det offentlige og det private går sammen og gensidigt beriger hinanden. Det danske samfund har ikke råd til ikke at udnytte det store potentiale, den offentlige sektor besidder.